การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสามารถในการแก้ปัญหา เรื่อง หลักธรรมสำคัญทางพระพุทธศาสนา ด้วยวิธีสอนแบบสตอรี่ไลน์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

The development of the learning achievement and problem solving ability of buddhist doctrines by storyline method for mathayomsuksa three student.

อุมาพร ปิ่นเนตร

บทคัดย่อ

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสามารถในการแก้ปัญหา เรื่อง หลักธรรมสำคัญทางพระพุทธศาสนาด้วยวิธีสอนแบบสตอรี่ไลน์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) มีแบบแผนการวิจัยแบบจำลองการทดลอง (Pre – Experimental Design) แบบหนึ่งกลุ่มสอบก่อนเรียนและสอบหลังเรียน (The One- GroupPretest – Posttest Design) มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน เรื่อง หลักธรรมสำคัญทางพระพุทธศาสนาด้วยวิธีสอนสตอรี่ไลน์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 (2) ศึกษาความสามารถในการแก้ปัญหา ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 (3) ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อวิธีสอนแบบสตอรี่ไลน์ เรื่อง หลักธรรมสำคัญทางพระพุทธศาสนา

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ห้อง 7 โรงเรียนกรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัย ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2555 จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวนนักเรียนทั้งหมด 53 คน ซึ่งได้จากวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ทดลองใช้ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2555 ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลองสัปดาห์ละ 2 คาบ คาบละ 40 นาที รวมเป็นเวลา 4 ชั่วโมง 40 นาที

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย (1) แผนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีสอนแบบสตอรี่ไลน์ เรื่อง หลักธรรมสำคัญทางพระพุทธศาสนา (2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (3) แบบทดสอบวัดความสามารถในการแก้ปัญหา (4) แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีสอนแบบสตอรี่ไลน์

สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ค่าร้อยละ (%) ค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การทดสอบสมมติฐานโดยใช้สถิติค่าที แบบไม่เป็นอิสระต่อกัน (t-test Dependent) และการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

ผลการวิจัยว่า

1. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน เรื่อง หลักธรรมสำคัญทางพระพุทธศาสนา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนด้วยวิธีสอนแบบสตอรี่ไลน์ พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน ($\overline{X}$ = 20.55 , S.D.= 2.98) สูงกว่าก่อนเรียน ($\overline{X}$ = 9.58 , S.D.= 3.03) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

2. ผลการศึกษาความสามารถในการแก้ปัญหาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนด้วยวิธีสอนแบบสตอรี่ไลน์ พบว่าโดยภาพรวมอยู่ในระดับดี มีค่าร้อยละ 80.85

3. ผลการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีสอนแบบสตอรี่ไลน์ เรื่อง หลักธรรมสำคัญทางพระพุทธศาสนา พบว่า โดยภาพรวมเห็นด้วยในระดับมาก โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ด้านประโยชน์ที่ ด้านกิจกรรมการเรียนรู้ ด้านบรรยากาศการเรียนรู้ ตามลำดับ

Abstract

The Development of the Learning Achievement and Problem Solving Of Buddhist Doctrines by Storyline Method Of Mathayomsuksa Three Student.

The experimental research applying pre-experimental Design with the one-group pretest – posttest design aimed to (1) compare to the pretest – posttest of the study learning achievement on Buddhist Doctrines by the Storyline Method for over efficiency. (2) study the ability in problem solving thinking of Mathayomsuksa 3 students by the Storyline Method and (3) study the opinion of Mathayomsuksa 3 students the Storyline Method.

The sample consisted of 53 students from Mathayomsuksa class 37 in the first semester, academic year 2012 in the school of Bangkok Christian College. They were selected through the simple random sampling approach. The experiment was carried over a five –week period. There were two 40 minute sessions per week, totalling 4 hours and 40 minutes.

The instruments used for this research included (1) lesson plans of learning activities by the Storyline Method on Buddhist Doctrinces (2) an achievement test (3) a problem- solving ability test And (4) a questionnaire asking the students' opinion of the Storyline Method.

Statistical analysis was accomplished by percentage (%) , mean ($\overline{X}$) , standard deviation (S.D.) , t-test dependent and content analysis.

The findings were as follows :

1. Comparing the achievement before and after learning about Buddhist Doctrines for Mathayomsuksa 3 students taught by the Storyline Method , the achievement after learning ($\overline{X}$ = 20.55 , S.D.= 2.98) was higher than before learning ($\overline{X}$ = 9.58 , S.D.= 3.03) at 0.05 level of significance.

2. The ability in problem solving of the Mathayomsuksa 3 students using the Storyline Method was at a good level. (80.85 percent)

3. The opinion of the Mathayomsuksa 3 students towards the Storyline Method in Buddhist Doctrines was at a high level by much to less ordering that agreement with learning usefulness ranked first followed by learning activities and the learning environment ranked third.

บทนำ

สภาวะการแข่งขันของโลกในปัจจุบัน ประกอบกับความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีทำให้เกิดข้อมูลข่าวสารที่แพร่กระจาย เชื่อมโยงถึงกันทั่วโลกทำให้เกิดโลกไร้พรมแดน ดังนั้นการศึกษาที่มีคุณภาพจะทำให้ศักยภาพที่มีอยู่ในตัวคนได้รับการพัฒนาอย่างเต็มที่ ทำให้คนรู้จักคิดวิเคราะห์ รู้จักแก้ปัญหา รู้จักเรียนรู้ด้วยตนเอง สามารถปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว มีคุณธรรม จริยธรรม รู้จักพึ่งตนเอง (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ 2544 : 3) จากการเปลี่ยนแปลงไปตามกระแสโลกทำให้เกิดปัญหาต่างๆในสังคมอย่างมากมายโดยเฉพาะในเรื่องของคุณธรรมและจริยธรรมของบุคคลในสังคมที่ต่ำลง ซึ่งสอดคล้องกับพุทธทาสภิกขุ (2547 : 110 – 111) ที่กล่าวว่า ปัญหาในด้านคุณธรรม จริยธรรมรวมทั้งสภาวะทางจิตใจของคนในชาติกลับเสื่อมถอยและตกต่ำอย่างน่าเป็นห่วง เพราะขาดศีลธรรมประจำใจมีลักษณะที่เรียกว่า “ ศีลธรรมแฟบ” คือ ผู้คนในสังคมขาดศีลธรรม ศีลธรรมจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับโลกในเวลานี้ที่จะต้องมี โลกกำลังจะวินาศเพราะศีลธรรมกำลังเสื่อมไป โดยไม่มีใครสนใจหรือรู้สึกถึงคุณค่าของศีลธรรม

จะเห็นได้ว่าศาสนาเข้ามามีส่วนสำคัญในการขัดเกลาทางด้านคุณธรรมจริยธรรมและอบรมสั่งสอนให้ประพฤติตนอยู่ในศีลธรรมอันดีงาม สอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551ของกระทรวงศึกษาธิการ (2551 : 132) ในสาระที่ 1 ศาสนา ศีลธรรม จริยธรรม ซึ่งมีแนวคิดพื้นฐานเกี่ยวกับศาสนา ศีลธรรม จริยธรรม และหลักธรรมของพระพุทธศาสนาหรือศาสนาที่ตนนับถือ คือ การนำหลักธรรมคำสอนไปปฏิบัติในการพัฒนาตนเอง และการอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุขเป็นผู้กระทำดี มีค่านิยมที่ดีงาม พัฒนาตนเองอยู่เสมอ รวมทั้งบำเพ็ญประโยชน์ต่อสังคมและส่วนรวม เมื่อผู้เรียนจบการศึกษาขั้นพื้นฐานจะต้องมีคุณธรรมจริยธรรมและค่านิยมที่พึงประสงค์ เห็นคุณค่าของตนเอง มีวินัยและปฏิบัติตามหลักธรรมของพระพุทธศาสนา มีความรู้อันเป็นสากล และมีความสามารถในการสื่อสาร การคิด การแก้ปัญหา การใช้เทคโนโลยี และมีทักษะชีวิต

จากรายงานการประเมินระดับผลการเรียนรู้ของกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรมโรงเรียนกรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัย ปีการศึกษา 2553 พบว่าสรุปผลการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สาระการเรียนรู้พื้นฐาน วิชา ส 33103 สังคมศึกษา ในปีการศึกษา 2553 หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง หลักธรรมสำคัญทางพระพุทธศาสนา คะแนนเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 63.8 ซึ่งต่ำกว่าเกณฑ์ที่ทางโรงเรียนกำหนดไว้คือร้อยละ 75 (สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์กรมหาชน) 2547 : 11) ดังนั้นผู้สอนจึงได้ทำการสำรวจปัญหาที่ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนต่ำกว่าเกณฑ์ที่โรงเรียนกำหนดไว้ โดยการสัมภาษณ์ผู้สอนวิชาพระพุทธศาสนาในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 – 6 และหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ในปีการศึกษา 2553 พบว่า การจัดการเรียนการสอนวิชาพระพุทธศาสนาส่วนใหญ่เป็นรูปแบบการบรรยาย การสอนส่วนใหญ่จะสอนโดยใช้ตำราและเน้นการท่องจำ ขาดการนำเทคนิคและวิธีการสอนแบบต่างๆมาใช้ในการเรียนการสอน มีการใช้สื่อประกอบการเรียนการสอนน้อย และมีบรรยากาศที่ไม่เอื้อต่อการเรียนรู้ รวมทั้งผู้เรียนยังไม่เห็นคุณค่าและตระหนักในความสำคัญของพระพุทธศาสนาและยังขาดการคิดแก้ปัญหาในการนำหลักธรรมที่มีคุณค่าไปใช้ในชีวิตประจำวัน ซึ่งสอดคล้องกับอมรวิชช์ นาครทรรพ (2541 : 9) กล่าวว่า บทบาทสำคัญในการพัฒนาเยาวชนให้มีทักษะการคิดและแก้ปัญหาแล้วนำไปปฏิบัติได้จริง คือ โรงเรียน โดยมีครูทำหน้าที่ถ่ายทอดความรู้ อบรม สั่งสอน และปลูกฝังทักษะต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นแก่นักเรียน แต่การสอนของครูในโรงเรียนส่วนใหญ่จะสอนโดยใช้ตำราและเน้นท่องจำ สภาพการเรียนการสอนยึด

ครูเป็นศูนย์กลาง ถ่ายทอดความรู้โดยการบรรยายเนื้อหา และมีบรรยากาศไม่เอื้อต่อการเรียนรู้ นักเรียนเป็นผู้รับฟังและจดจำตามคำบอกของครู ไม่มีโอกาสที่จะร่วมแสดงความคิดเห็นหรือขัดแย้งใด ๆ ทั้งสิ้น

ดังนั้น ครูผู้สอนจึงจำเป็นที่จะต้องปรับเปลี่ยนวิธีการสอนของตนเองให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น มีการจัดกิจกรรมที่หลากหลายและสามารถช่วยให้นักเรียนสร้างองค์ความรู้ได้ด้วยตนเอง มีการเชื่อมโยงวิธีการเรียนรู้ในเนื้อหาวิชากับชีวิตจริง ในเรื่องการสืบค้นข้อมูล การอภิปรายแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์ วิจารณ์ เรื่องราวเหตุการณ์หรือข้อมูลจากสิ่งที่เรียนรู้ ซึ่งวิธีการสอนแบบสตอรี่ไลน์นี้เป็นการจัดการเรียนรู้รูปแบบหนึ่งที่สามารถเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง การเรียนรู้จากสิ่งใกล้ตัวผู้เรียน เชื่อมโยงออกไปสู่ชีวิตจริง การค้นคว้าหาความรู้ การแก้ปัญหา การสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองมาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียน และสามารถยืดหยุ่นได้ตามความเหมาะสม ซึ่งจะทำให้การเรียนการสอนเป็นธรรมชาติสอดคล้องกับความต้องการ ความสนใจของผู้เรียน ผู้เรียนจะเห็นคุณค่าของการเรียนรู้ ผลงานที่ผู้เรียนทำ การมีส่วนร่วมสร้างสรรค์ในกิจกรรมการเรียนการสอน จะช่วยพัฒนาความรู้ความเข้าใจ เจตคติ และความสามารถคิดแก้ปัญหารวมทั้งทักษะที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาไปพร้อมๆ กัน (อรทัย มูลคำ 2542 : 33 – 34)

ดังนั้นจะเห็นได้ว่าประโยชน์ที่ได้รับจากการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีสอนแบบสตอรี่ไลน์นั้นเหมาะสมกับการจัดการสอนใน เรื่อง หลักธรรมสำคัญทางพระพุทธศาสนา และยังสามารถพัฒนาความสามารถในการแก้ปัญหาของผู้เรียนได้ ซึ่งสอดคล้องกับหลักการของการจัดการศึกษาในปัจจุบัน นั่นคือ หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (2551 : 3) ที่กล่าวว่า ความสามารถในการแก้ปัญหาจัดเป็นสมรรถนะสำคัญในหลักสูตร ซึ่งเป็นกระบวนการที่ต้องอาศัยสติปัญญาและการคิดต่ออุปสรรคต่างๆ ที่เผชิญได้อย่างถูกต้องและเหมาะสมบนพื้นฐานของหลักเหตุผล คุณธรรมและข้อมูลสารสนเทศ เข้าใจความสัมพันธ์และการเปลี่ยนแปลงของเหตุการณ์ต่างๆในสังคม แสวงหาความรู้ ประยุกต์ความรู้มาใช้ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาและมีการตัดสินใจที่มีประสิทธิภาพโดยคำนึงถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นต่อตนเอง สังคมและสิ่งแวดล้อม

ทั้งนี้ผู้วิจัยได้ทำการสังเคราะห์ขั้นตอนการวางแผนการสอนสตอรี่ไลน์ แบ่งขั้นตอนเป็น 6 ขั้นตอน ดังนี้ 1.การเตรียมหัวข้อ (Topic) หรือหัวเรื่องหรือแนวคิดสำคัญ (Concept) 2.การกำหนดเส้นทางเดินเรื่อง โดยเรียงลำดับหัวข้อแบ่งออกเป็นตอน ๆ โดยคำนึงถึงองก์ 4 องก์ คือ ฉาก ตัวละคร วิถีชีวิตและเหตุการณ์ 3.การตั้งคำถามหลัก / คำถามสำคัญ จะทำหน้าที่เชื่อมโยงการดำเนินเรื่องในแต่ละองก์ และเป็นตัวกระตุ้นหรือเปิดประเด็นให้ผู้เรียนได้คิดวิเคราะห์และลงมือปฏิบัติ 5.การจัดเตรียมสื่อการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับกิจกรรมและการจัดชั้นเรียน 6.การประเมินผลจากคำถามหลักและจากกิจกรรม ซึ่งสะท้อนให้เห็นผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน ทั้งนี้ผู้วิจัย โดยงานวิจัยครั้งนี้ผู้วัยได้สังเคราะห์การสร้างตามแบบทดสอบวัดความสามารถในการแก้ปัญหา เพื่อใช้ในการศึกษาดังนี้ คือ 1.การกำหนดประเด็นปัญหา หมายถึง สามารถบอกปัญหาได้ถูกต้อง2. การวิเคราะห์สาเหตุของปัญหา หมายถึง อธิบายสาเหตุที่ก่อให้เกิดปัญหาขึ้นได้ถูกต้องชัดเจน 3.การเสนอวิธีการแก้ปัญหา หมายถึง บอกวิธีการแก้ปัญหาได้ชัดเจน 4.การประเมินผลการแก้ปัญหา หมายถึงสามารถระบุประโยชน์ที่ได้รับจากการแก้ปัญหาได้ชัดเจน

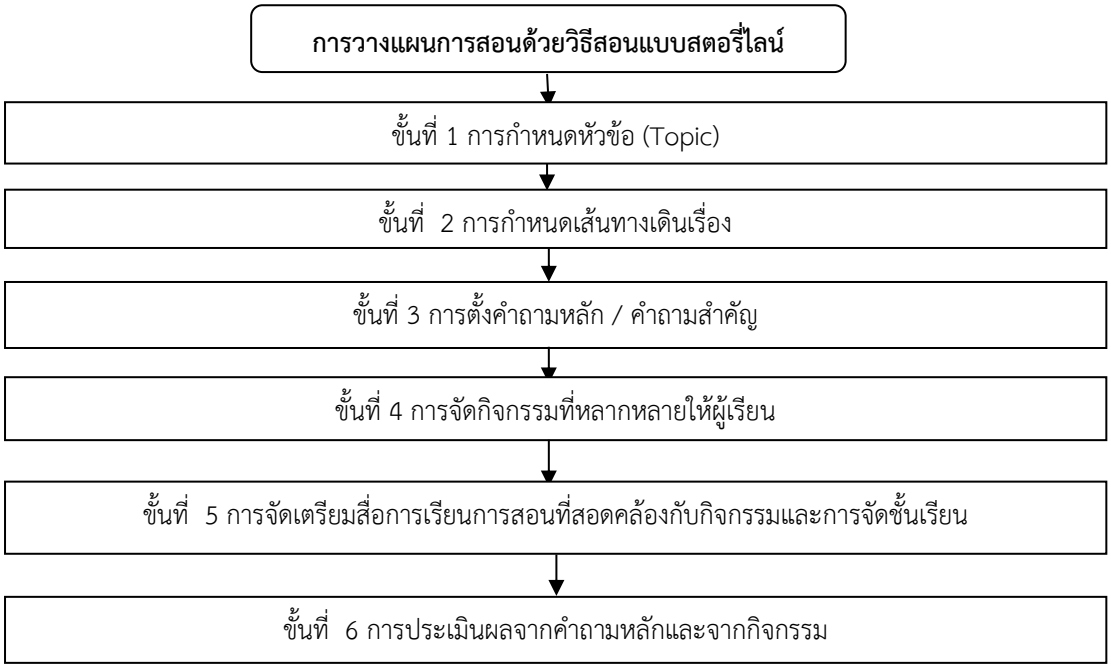
จากข้อมูลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะนำแนวคิดวิธีสอนแบบสตอรี่ไลน์ ดังกล่าวมาใช้ในการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสามารถในการแก้ปัญหา มาใช้ในการจัดการเรียนการสอน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สาระการเรียนรู้พื้นฐาน วิชา ส 33103 สังคมศึกษา สาระที่ 1 ศาสนา ศีลธรรม จริยธรรม

หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง หลักธรรมสำคัญทางพระพุทธศาสนา เพื่อช่วยพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสามารถในการแก้ปัญหาของนักเรียน โดยใช้สร้างเสริมคุณธรรม จริยธรรมและมีจิตสาธารณะ บำเพ็ญประโยชน์เพื่อส่วนรวมต่อไป

วิธีการวิจัย

เพื่อเป็นแนวทางในการวิจัยตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ ผู้วิจัยจึงกำหนดรายละเอียดของการดำเนินการวิจัยไว้

1. สร้างแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีสอนแบบสตอรี่ไลน์ จำนวน 5 แผนการจัดการเรียนรู้ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 เรื่องหลักธรรมสำคัญทางพระพุทธศาสนา โดยผู้วิจัยได้ทำศึกษาขั้นตอนการวางแผนการสอนด้วยวิธีสอนแบบสตอรี่ไลน์(วลัย พานิช (2542 : 35) ;วัฒนาพร ระงับทุกข์ (2544 : 78);อรทัยและคณะ (2544 : 41);อรรถพล อนันตวรสกุล(2545 : 25);สาโรช โศภีรักษ์ (2546 : 83) ;อารีย์ ชูมณี (2546: 6-7) ;แว่นแก้ว พ้นภัย (2549 : 4-5) แบ่งออกเป็น 6 ขั้นตอน ดังนี้

2. สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนหลังเรียนเรื่องหลักธรรมทางพระพุทธศาสนา เป็นแบบปรนัย จำนวน 30 ข้อ

3. สร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการแก้ปัญหาแบบอัตนัย ซึ่งวัดความสามารถในการแก้ปัญหา 4 ด้าน คือ 1)การกำหนดประเด็นปัญหา 2) การวิเคราะห์สาเหตุของปัญหา 3) การเสนอวิธีการแก้ปัญหา 4) การประเมินผลการแก้ปัญหา

4. สร้างแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีสตอรี่ไลน์

5. ผู้วิจัยดำเนินการสอนด้วยตนเองโดยใช้ แผนการสอนด้วยวิธีสอนแบบสตอรี่ไลน์

6. เมื่อดำเนินการสอนเสร็จสิ้นตามขั้นตอนที่ระบุไว้ในแผนการจัดการเรียนรู้แล้ว ผู้วิจัยให้นักเรียนทำแบบทดสอบดังนี้ (1)แบบทดสอบวัดผลสัมทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน เรื่องหลักธรรมทางพระพุทธศาสนา เป็น

แบบปรนัย จำนวน 30 ข้อ (2) แบบทดสอบวัดความสามารถในการแก้ปัญหาแบบอัตนัย และ(3) แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีสตอรี่ไลน์

7. จากนั้นนำแบบทดสอบทั้งหมดมาทำการตรวจให้คะแนน ตรวจสอบความถูกต้อง และดำเนินการลงคะแนนเพื่อวิเคราะห์ทางสถิติต่อไป

ผลการวิจัย

ผู้วิจัยขอนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลโดยแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนเรื่องหลักธรรมสำคัญทางพระพุทธศาสนา ด้วยวิธีสอนแบบสตอรี่ไลน์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งมีรายละเอียดดังตารางที่ 1 ดังนี้

ตารางที่ 1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนเรื่องหลักธรรมสำคัญทางพระพุทธศาสนาด้วยวิธีสอนแบบสตอรี่ไลน์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	คะแนนเต็ม	คะแนนเฉลี่ย ($\overline{X}$)	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)	t	p
ก่อนเรียน	30	9.58	3.03	1.00	0.00
หลังเรียน	30	20.55	2.98		

*p<0.05

จากตารางที่1 พบว่าคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน เรื่องหลักธรรม สำคัญทางพระพุทธศาสนา ด้วยวิธีสอนแบบสตอรี่ไลน์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน โดยมีผลคะแนนค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) เท่ากับ 20.55 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D.) เท่ากับ 2.98 ซึ่งสูงกว่าคะแนนผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนที่มีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) เท่ากับ 9.58 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 3.03 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาความสามารถในการแก้ปัญหา เรื่อง หลักธรรมสำคัญทางพระพุทธศาสนา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังจากการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีสอนแบบสตอรี่ไลน์ มีรายละเอียดตามตารางที่ 2 ดังนี้

ตารางที่ 2 ผลคะแนนความสามารถในการแก้ปัญหาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังจากการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีสอนแบบสตอรี่ไลน์

ความสามารถในการแก้ปัญหา	คะแนนเต็ม	ค่าสถิติ			แปลความ	ลำดับที่
		$\overline{X}$	S.D.	ร้อยละ		
1. การกำหนดประเด็นปัญหา	16	12.55	2.34	78.44	ดี	3
2. การวิเคราะห์สาเหตุของปัญหา	16	12.38	2.43	77.38	ดี	4
3. การเสนอวิธีการแก้ปัญหา	16	12.87	1.85	80.44	ดี	2
4. การประเมินผลการแก้ปัญหา	16	12.98	1.58	87.13	ดี	1
รวม	64	12.70	2.05	80.85	ดี	

จากตารางที่ 2 พบว่า ความสามารถในการแก้ปัญหาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนโดยการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีสอนแบบสตอรี่ไลน์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับดี มีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) เท่ากับ 12.70 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 2.05 คิดเป็นร้อยละ 80.85

หากพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า นักเรียนมีความสามารถในการแก้ปัญหาเรียงลำดับจากมากไปน้อยดังนี้1) การประเมินผลการแก้ปัญหา ($\overline{X}$ = 12.98, S.D. = 1.58) 2) การเสนอวิธีการแก้ปัญหา ($\overline{X}$ = 12.87, S.D. = 1.85) 3) การวิเคราะห์สาเหตุของปัญหา ($\overline{X}$ = 12.55, S.D. = 2.34) และ 4) การกำหนดประเด็นปัญหา ($\overline{X}$ = 12.38, S.D. = 2.43) ตามลำดับ

ตอนที่ 3 ผลการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีสอนแบบสตอรี่ไลน์

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อตอบคำถามการวิจัยข้อที่ 3 ผู้วิจัยศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีสอนแบบสตอรี่ไลน์ พบว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนด้วยวิธีสอนแบบสตอรี่ไลน์ เรื่องหลักธรรมสำคัญทางพระพุทธศาสนา โดยภาพรวมเห็นด้วยต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีสอนแบบสตอรี่ไลน์อยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 4.09, S.D. = 0.74) โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ลำดับที่ 1 ด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนรู้ ($\overline{X}$ = 4.15, S.D. = 0.80) ลำดับที่ 2 ด้านกิจกรรมการเรียนรู้ ($\overline{X}$ = 4.13, S.D. = 0.68) และลำดับที่ 3 ด้านบรรยากาศในการเรียนรู้ ($\overline{X}$ = 3.97, S.D. = 0.75) ตามลำดับ

การอภิปรายผล

จากผลการวิจัยพบว่า การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสามารถในการแก้ปัญหา เรื่องหลักธรรมสำคัญทางพระพุทธศาสนา ด้วยวิธีสอนแบบสตอรี่ไลน์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3สามารถอภิปรายผลได้ดังต่อไปนี้

1. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน เรื่อง หลักธรรมสำคัญทางพระพุทธศาสนา ด้วยวิธีสอนแบบสตอรี่ไลน์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 พบว่าคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าคะแนนผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งยอมรับสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 1 ที่ว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง หลักธรรมสำคัญทางพระพุทธศาสนา ด้วยวิธีสอนแบบสตอรี่ไลน์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ทั้งนี้เนื่องจากวิธีสอนแบบสตอรี่ไลน์ เป็นวิธีสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง เน้นการเรียนรู้จากสิ่งใกล้ตัวเชื่อมโยงออกไปสู่ชีวิตจริง การค้นคว้าหาความรู้ทำให้การเรียนการสอนเป็นธรรมชาติสอดคล้องกับความต้องการและความสนใจของนักเรียน และเนื้อหาหลักธรรมสำคัญทางพระพุทธศาสนาความสอดคล้องกับสภาพสังคมเมืองและวิถีการดำเนินชีวิตประจำวันของนักเรียน จึงเป็นการง่ายต่อการสร้างแรงจูงใจใฝ่เรียนรู้ของนักเรียน อย่างไรก็ตามผู้วิจัยได้ให้นักเรียนเผชิญกับสถานการณ์เหตุการณ์ตามเส้นทางเดินเรื่องที่ครูได้ผูกเรื่อง กำหนดเงื่อนไข ปัญหา เพื่อให้นักเรียนได้เผชิญโดยครูได้มีการกำหนดบทบาทของนักเรียนแต่ละคน มีคำถามหลักเพื่อให้ตัวละครแต่ละตัวได้คิดอยู่ในกรอบของบริบทของบุคคลที่ตนเองได้รับ โดยครูได้กระตุ้นการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมและสื่อการสอนที่หลากหลาย เช่น เพลง ข่าว เหตุการณ์ปัจจุบัน เรื่องเล่า และคำถามสำคัญที่กระตุ้นความคิดของผู้เรียน วิธีสอนแบบสตอรี่ไลน์ทำให้

นักเรียนได้ความรู้ และประสบการณ์เดิมของนักเรียนมาผนวกกับประสบการณ์ หรือองค์ความรู้ใหม่ที่ผ่านการฝึกปฏิบัติจากกิจกรรมการเรียนการสอน ภายใต้การดำเนินเรื่องที่ต่อเนื่องกันทำให้เป็นการเรียนรู้ที่มีความหมายและเกิดการสร้างองค์ความรู้ใหม่ พัฒนาทั้งด้านปัญญาและเจตคติ สอดคล้องกับความมุ่งหมายที่สำคัญของการจัดการเรียนการสอนเรื่องหลักธรรมทางพระพุทธศาสนา ดังที่พิมพันธ์ เดชะคุปต์ (2545 : 31 – 32) และ สุคนธ์ สินธพานนท์ (2550 : 42) ที่ว่าลักษณะของวิธีสอนแบบสตอรี่ไลน์เป็นการเน้นให้นักเรียนได้สร้างความคิดให้ด้วยตนเอง โดยมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมอย่างกระฉับกระเฉงเกิดการเรียนรู้อย่างมีความหมาย สามารถพัฒนานักเรียนทั้งด้านสติปัญญา ด้านอารมณ์ เจตคติและด้านทักษะปฏิบัติ ซึ่งวิธีสอนแบบสตอรี่ไลน์เป็นการให้อำนาจแก่นักเรียนในการสร้างความรู้ หรือปรับโครงสร้างความรู้อย่างเป็นอิสระและแสดงถึงกระบวนการในการได้มาซึ่งความรู้นั้นๆ มีความรับผิดชอบต่อความรู้ที่สร้างขึ้น ซึ่งจะนำไปสู่การเรียนรู้ตลอดชีวิต และนอกจากนี้ สุคนธ์ สินธพานนท์ ได้กล่าวต่อไปว่าในการสร้างประสบการณ์ใหม่ นักเรียนจะเป็นผู้ลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง ซึ่งเท่ากับเป็นการบูรณาการเนื้อหาหลักสูตรและกระบวนการเปิดโอกาสให้นักเรียนได้พัฒนาพฤติกรรมทางสังคมได้เรียนรู้ร่วมกันและเน้นการตั้งคำถาม ซึ่งจะเป็นตัวนำไปสู่กิจกรรมหลากหลายเป็นการพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียนและเป็นตัวเชื่อมโยงการดำเนินเรื่องให้ต่อเนื่องกันภายในหัวข้อเดียวกัน และยังมีความคิดเห็นสอดคล้องไปในทางเดียวกันกับ วลัย พานิช (2547 : 95 – 97) ที่บอกถึงการสอนด้วยวิธีสอนแบบสตอรี่ไลน์มีประโยชน์ดังนี้ 1) เป็นการสอนที่สนองความต้องการ 4 ประการของผู้เรียน คือ การสื่อสาร การลงมือทำด้วยตนเอง การคิดและความต้องการให้ยอมรับว่าตนเองมีค่าสามารถแสดงความรู้สึกได้ 2) เป็นการสอนที่เน้น Action Learning นำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ ท้าทายความรู้ความสามารถของผู้เรียน และ 3) เป็นการสอนที่นักเรียนได้พัฒนาศักยภาพของตนเอง ทั้งสติปัญญา การคิด การตัดสินใจ สร้างองค์ความรู้ (เนื้อหา) ด้วยตนเอง และพัฒนากระบวนการแสวงหาความรู้ การทำงานร่วมกัน

อนึ่งจากข้อค้นพบและแนวคิดของนักการศึกษา ทำให้ผู้วิจัยสรุปได้ว่าวิธีสอนแบบสตอรี่ไลน์สามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องหลักธรรมทางพระพุทธศาสนา ซึ่งสอดคล้องกับนักวิจัย สอดคล้องกับผลการวิจัยของ นอกจากนี้สอดคล้องกับพรศรี ทองทวี (2547 : 81 -82)ได้ทำการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติต่อการอนุรักษ์พลังงานและสิ่งแวดล้อม โดยใช้ชุดการเรียนสตอรี่ไลน์สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โดยมีวัตถุประสงค์การวิจัยส่วนหนึ่ง เพื่อศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนจากการใช้ชุดการเรียนสตอรี่ไลน์ เรื่องพลังงาน ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านอ่างทอง อำเภอเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี พบว่านักเรียนที่เรียนโดยใช้ชุดการเรียนสตอรี่ไลน์มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งนี้เพราะ ชุดการสอนมุ่งเน้นนักเรียนเรียนรู้ด้วยตนเอง ยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ นักเรียนมีโอกาสลงมือปฏิบัติโดยการคิดค้นด้วยตนเองและงานกลุ่ม มีการแก้ปัญหาร่วมกันจากการจินตนาการตามองค์ประกอบของสตอรี่ไลน์ โดยมีคำถามเป็นตัวเปิดประเด็น นักเรียนได้รับประสบการณ์ในการเรียนรู้จากสิ่งที่ได้เห็นและลงมือปฏิบัติ ทำให้นักเรียนสนใจ ส่งผลให้เกิดความเข้าใจที่ดี แม่นยำจัดเจน นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับ พิมพา เพยเทพ (2549 : 54 -55) ได้ทำการศึกษาผลของการใช้วิธีสอนแบบสตอรี่ไลน์ในวิชาสังคมศึกษาที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยแห่งชาติดงโดก โดยมีวัตถุประสงค์การวิจัยส่วนหนึ่ง เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนกลุ่มที่เรียนด้วยวิธีสอนแบบสตอรี่ไลน์และกลุ่มที่เรียนด้วยวิธี

สอนแบบปกติ พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยวิธีสอนแบบสตอรี่ไลน์สูงกว่านักเรียนที่เรียนด้วยวิธีสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทั้งนี้การจัดการเรียนการสอนแบบสตอรี่ไลน์เป็นนวตกรรมที่เน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลางมีการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการ เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ มีการฝึกปฏิบัติด้านทักษะ คือ ทางร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ และสังคม ในการจัดกิจกรรมได้ใช้จินตนาการ ความคิดสร้างสรรค์ การวางแผน การแสวงหาความรู้ การตัดสินใจ และเชื่อมโยงความรู้และการประยุกต์ความรู้มาใช้ในการแก้ปัญหากับสถานการณ์จริงด้วยตนเอง

2. ผลการศึกษาความสามารถในการแก้ปัญหาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ด้วยวิธีสอนแบบสตอรี่ไลน์ พบว่าโดยภาพรวมอยู่ในระดับดี มีค่าร้อยละ 80.85 สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 2 ที่ว่า ความสามารถในการแก้ปัญหา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ด้วยวิธีสอนแบบสตอรี่ไลน์ อยู่ในระดับดี ทั้งนี้เนื่องจากขั้นตอนของวิธีสอนแบบสตอรี่ไลน์มีความสอดคล้อง สัมพันธ์กับความสามารถในการแก้ปัญหา อีกทั้งในการดำเนินเรื่องนั้น กิจกรรมและสื่อการสอนจะเป็นตัวกระตุ้นส่งผลให้นักเรียนคิดแก้ปัญหา เสมือนนักเรียนได้รับเงื่อนไขหรือปมปัญหาจากผู้วิจัย และผู้เรียนจะถูกผู้วิจัยกระตุ้นให้คิดแก้ปัญหาจากคำถามสำคัญซึ่งผู้วิจัยจะถามคำถามในขั้นตอนต่างๆ ของเส้นทางการดำเนินเรื่อง เพื่อให้ผู้เรียนที่สวมบทบาทที่แตกต่างกันได้คิดแก้ปัญหาในบริบทที่ตนเองได้รับมอบหมาย โดยสอดคล้องกับเบลล์ และไฟฟิลด์ (Bell and Fifeild , 1996 : 16) ที่กล่าวว่าการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีสอนแบบสตอรี่ไลน์ เป็นการจัดการเรียนการสอนที่เน้นให้นักเรียนเกิดความต้องการที่จะศึกษาความรู้ และค้นหาคำตอบด้วยตนเอง โดยใช้ความสามารถในแก้ปัญหาที่ช่วยให้นักเรียนได้คิดเป็น ทำเป็น และแก้ปัญหาเป็น มีการตัดสินใจแก้ปัญหาที่ดีสามารถเลือกสิ่งที่เหมาะสมที่สุดบนหลักฐานที่เชื่อถือได้ และสามารถทำงานเป็นกลุ่ม รวมทั้งการพัฒนาค่านิยมสอดแทรกไว้ในการสอนด้วยวิธีสตอรี่ไลน์และการใช้ทักษะในการแก้ปัญหาไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ โดยมีครูเป็นผู้สนับสนุนและอำนวยความสะดวกในการเรียนรู้

ทั้งนี้จากผลการวิจัยความสามารถในการแก้ปัญหาที่อยู่ในระดับดี ซึ่งเป็นผลมาจากวิธีสอนแบบสตอรี่ไลน์สอดคล้องกับ ณัฐพร เลิศพิทยภูมิ (2549 : 61)ได้ทำการศึกษาผลของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบโครงงานในกลุ่มสาระการเรียนรู้ สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ที่มีต่อความสามารถในการแก้ปัญหาและพฤติกรรมในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาธิตในกรุงเทพมหานคร โดยมีวัตถุประสงค์การวิจัยส่วนหนึ่งเพื่อศึกษาความสามารถในการแก้ปัญหาและพฤติกรรมในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมที่เรียนในวิชาสังคมศึกษา โดยใช้วิธีสอนแบบโครงงาน ผลวิจัยพบว่านักเรียนที่เรียนวิชาสังคมศึกษาโดยผ่านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบโครงงานได้ค่ามัชฌิมเลขคณิตของคะแนนความสามารถในการแก้ปัญหาสูงขึ้นหลังจากการทดลอง และนักเรียนที่เรียนผ่านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบโครงงานได้คะแนนความสามารถในการแก้ปัญหาสูงกว่ากลุ่มที่เยนด้วยวิธีการปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ทั้งนี้เพราะกิจกรรมโครงงานเปิดโอกาสให้นักเรียนได้เลือกปัญหาตามความสนใจ แสดงศักยภาพของตนเองได้อย่างเต็มที่ แสวงหาความรู้ด้วยตนเอง นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับ ทศสุพล ทุมประเสน (2553 : 73) ได้ทำงานวิจัยเรื่องความสามารถในการแก้ปัญหาและการนำความรู้วิทยาศาสตร์ไปใช้ในชีวิตประจำวันของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนตามแนวอริยสัจสี่ของพระพุทธเจ้า โดยมีวัตถุประสงค์งานวิจัยส่วนหนึ่งเพื่อ ศึกษาความสามารถในการแก้ปัญหาของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนวิทยาศาสตร์ตามแนวอริยสัจสี่ของพระพุทธเจ้า ผลการวิจัย

พบว่า ความสามารถในการแก้ปัญหาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนวิทยาศาสตร์ตามแนวอริยสัจสี่ของพระพุทธเจ้า หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งนี้เพราะผู้เรียนสามารถระบุปัญหาจากสถานการณ์ที่พบได้อย่างถูกต้อง สามารถหาสาเหตุของปัญหาจากสถานการณ์ที่พบได้อย่างถูกต้อง พร้อมทั้งสามารถวางแนวทางและลงทือแก้ปัญหาด้วยตนเองในทุกขั้นตอน ผี้เรียนพบปัญหาโดยตรง เกิดความเข้าใจในขั้นตอนการแก้ปัญหา

3. ผลการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยวิธีสอนแบบสตอรี่ไลน์ พบว่าโดยภาพรวมเห็นด้วยในระดับมาก โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนรู้ ด้านกิจกรรมการเรียนรู้ และ ด้านบรรยากาศในการเรียนรู้ ตามลำดับ ทั้งนี้เป็นเพราะผู้เรียนเห็นความสำคัญและตระหนักว่าวิธีสอนแบบสตอรี่ไลน์นั้น เป็นวิธีสอนที่ทำให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหา พัฒนาทักษะการคิดแก้ปัญหา กระตุ้นส่งเสริมให้ติดตามบทเรียนอย่างต่อเนื่อง ผู้เรียนรู้สึกมีอิสระในการเรียนรู้อย่างมีความสุข โดยสังเกตจาก ความร่วมมือกันระหว่างผู้เรียนกับผู้สอน ความมั่นใจของผู้เรียน ทั้งนี้เพราะอาศัยพื้นฐานประสบการณ์จากเรื่องที่ผู้เรียนคิดขึ้นมา เกิดการบูรณาการระหว่างความรู้ ประสบการณ์เก่าและใหม่เข้าด้วยกัน จะทำให้ผู้เรียนเกิดการจินตนาการ การตัดสินใจและแก้ไขปัญหา รวมไปถึงทำให้ผู้เรียนค้นพบศักยภาพของตนเองทั้งด้านสติปัญญาและลงมือปฏิบัติทำงานร่วมกับเพื่อนในชั้นเรียนจนสามารถเข้าใจในเรื่องที่ตนเองศึกษาได้ ซึ่งสอดคล้องกับประโยชน์ของการนำวิธีสอนแบบสตอรี่ไลน์ไปใช้ของสุคนธ์ สินธพานนท์ (2550 : 47) ที่กล่าวไว้ว่าวิธีสอนแบบสตอรี่ไลน์สามารถนำไปใช้ในการเรียนการสอนเรื่องที่เป็นการบูรณาการเนื้อหาและทักษะกระบวนการของกลุ่มสาระการเรียนรู้ต่างๆ และในเรื่องที่มีจุดประสงค์ที่สร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง หรือมีจุดประสงค์ให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะการคิดสู่การปฏิบัติ และยังสอดคล้องไปในทางเดียวกับวลัย พานิช (2542 : 35) ได้กล่าวว่า การตั้งคำถามหรือคำถามนำจะทำหน้าที่ในการเชื่อมโยงการดำเนินเรื่อง เป็นตัวกระตุ้นหรือเปิดประเด็นให้นักเรียนได้คิดและลงมือปฏิบัติ

จากความคิดเห็นของผู้เรียนที่มีต่อวิธีสอนแบบสตอรี่ไลน์ดังกล่าว สอดคล้องกับงานวิจัยของ สอดคล้องกับ แว่นแก้ว พันภัย (2549 : 51 , 53) ได้ทำการศึกษาผลสัมฤทธิ์และความพึงพอใจในการเรียนของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนเรื่อง เศรษฐศาสตร์ในครอบครัว โดยการสอนแบบสตอรี่ไลน์กับการสอนแบบเกมสถานการณ์จำลอง โดยมีวัตถุประสงค์การวิจัยส่วนหนึ่งเพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่เรียนโดยการสอนแบบสตอรี่ไลน์กับการสอนแบบเกมสถานการณ์จำลอง ผลการวิจัยพบว่าความพึงพอใจของนักเรียนที่เรียนโดยการสอนแบบสตอรี่ไลน์กับการสอนแบบเกมสถานการณ์จำลองแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้เพราะการเรียนการสอนแบบสตอรี่ไลน์เน้นผู้เรียนมีส่วนร่วม เป็นการจัดการเรียนการสอนแบบร่วมมือและแข่งขัน ทำให้ผู้เรียนกระตือรือร้น อยากรู้อยากเห็น สนใจเรียน นอกจากนี้นักเรียนทุกคนยังต้องเข้าร่วมกิจกรรมทุกคนมีหน้าที่ จึงทำให้ไม่เกิดการเบื่อหน่าย ส่วนบรรยากาศนั้น มีชีวิตชีวา สนุกสนานเป็นกันเอง ผู้เรียนเคลื่อนไหวในชั้นเรียนได้อย่างอิสระ ผู้สอนเป็นกัลยาณมิตรกับผู้เรียน พร้อมช่วยเหลือ ทำให้การทำงาน และการเรียนรู้ร่วมกันระหว่างผู้เรียนกับผู้สอนเกิดสัมพันธภาพที่ดี และสอดคล้องกับพรศรี ทองทวี (2547 : 82 -84) ได้ทำการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติต่อการอนุรักษ์พลังงานและสิ่งแวดล้อม โดยใช้ชุดการเรียนสตอรี่ไลน์สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โดยมีวัตถุประสงค์การวิจัยส่วนหนึ่ง เพื่อเปรียบเทียบคะแนนเจตคติต่อการอนุรักษ์พลังงานและสิ่งแวดล้อมก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนที่เรียนโดยใช้ชุดสตอรี่ไลน์ พบว่าคะแนน

เจตคติต่อการอนุรักษ์พลังงานและสิ่งแวดล้อมก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนที่เรียนโดยใช้ชุดสตอรี่ไลน์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ทั้งนี้เพราะการจัดกิจกรรมโดยใช้ชุดสตอรี่ไลน์เปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็น มีโอกาสสำรวจพฤติกรรมว่ามีปัญหาใดเกิดขึ้น ผู้เรียนตระหนักในปัญหาที่เกิดขึ้นและพยายามแก้ไขปัญหานั้น นักเรียนเกิดความกระตือรือร้น นักเรียนสามารถเรียนรู้ได้อย่างมีความสุข ได้รับประสบการณ์ที่หลากหลาย ทำให้ประสบความสำเร็จในการเรียนสูง

เอกสารอ้างอิง

ภาษาไทย

กระทรวงศึกษาธิการ.**หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551.** กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.

ณัฐพร เลิศพิทยาภูมิ. (2549) **ผลของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบโครงงานในกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ที่มีต่อความสามารถในการแก้ปัญหาและพฤติกรรมในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 .** ครุศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาการสอนสังคมศึกษา ภาควิชาหลักสูตร การสอนและเทคโนโลยีการศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ทศสุพล ทุมประเสน. (2553) **ความสามารถในการแก้ปัญหาและการนำความรู้วิทยาศาสตร์ไปใช้ในชีวิตประจำวันของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนตามแนวอริยสัจสี่ของพระพุทธเจ้า.** การศึกษามหาบัณฑิต (วิทยาศาสตร์ศึกษา) ม.หาวิทยาลัยเชียงใหม่.

นวัช ปานสุรรณ. **ผลการเรียนด้วยเกม คอมพิวเตอร์แบบเล่นตามบทบาท และการสอนแบบสตอรีไลน์ ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสามารถในการคิดวิเคราะห์.** http://www.ejournal.su.ac.th วารสารวิชาการ Veridian E-Journal Vol. 5 **,** 2012**.**

พรศรี ทองทวี.(2547).**การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติต่อการอนุรักษ์พลังงานและสิ่งแวดล้อมโดยใช้ชุดการเรียนสทอรี่ไลน์ (STORYLINE) สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 3.** ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต ม.หาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

พิมพา เพยเทพ .(2549).**ผลของการใช้วิธีสอนแบบสตอรี่ไลน์ในวิชาสังคมศึกษาที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5** ครุศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาการสอนสังคมศึกษา ภาควิชาหลักสูตร การสอนและเทคโนโลยีการศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

พิมพันธ์ เดชะคุปต์และพเยาว์ ยินดีสุข.(2545).**ผลการเรียนด้วยวิธีสตอรี่ไลน์ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อมและความพึงพอใจต่อการเรียนการสอนของนักเรียน.** ภาควิชามัธยมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

พุทธทาสภิกขุ. **เศรษฐศาสตร์พุทธศาสนา.**พิมพ์ครั้งที่ 1 สำนักพิมพ์สุขภาพใจ.2547วลัย พานิช.(2542). **การสอนด้วยวิธี Storyline.**เอกสารประกอบการประชุมเชิงปฏิบัติการการพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอน สำหรับครูประจำการ เรื่อง “ การสอนด้วยวิธีการ Storyline” วันที่ 22 สิงหาคม 2542 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (สำเนา).

วลัย พานิช.((2547).**การสอนด้วยวิธี Storyline.**ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนด้วยวิธี Storyline. กรุงเทพฯ : ศูนย์ตำราและเอกสารทางวิชาการคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

แว่นแก้ว พ้นภัย.(2549). **การศึกษาความพึงพอใจในการเรียนของนักเรียนชั้รมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนเรื่องเศรษฐศาสตร์ในครอบครัว โดยการสอนแบบสตอรี่ไลน์กับการสอนแบบสถานการณ์จำลอง.** ปริญญานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการมัธยมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนคินทรวิโรฒ.

สุคนธ์ สินธพานนท์.**พัฒนาการคิด พิชิตการสอน.**สำนักพิมพ์ เลี่ยงเชียง : กรุงเทพฯ 2550.

สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา(องค์กรมหาชน). **รายงานการประเมินคุณภาพภายนอกสถานศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน**, 2547. (เอกสารอัดสำเนา)

อมรวิชช์ นาครทรรพ. (2541). **ความจริงของแผ่นดิน ลำดับที่ 1 : กระบวนการเรียนรู้เพื่อเด็กๆ และชุมชนของเรา. คณะศึกษาโครงการ “การศึกษาไทยในยุคโลกาภิวัตน์”.**

อรทัย มูลคำ และคณะ. **CHILD CENTER ; STORYLINE METHOD: การบูรณาการหลักสูตรและการเรียนการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง.**กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ที.พี. พรินท์,2542.

ภาษาต่างประเทศ

Bell, Steve.; & Fifield, Kathy. (1996, March). An Introduction to the Storyline Method.